దుర్గయ్యగారి జీవితంలో మరుపురాని ఘట్టాలు చాలా ఉన్నాయి అవి రకరకాలు! అవన్నీ ఆయన మేధస్సులో చోటు చేసుకుని మనస్సును వేధించ సాగాయి!

పార్వతి ఆయనభార్య!

రహమాన్ కొడుకు!

ఉద్యోగం ఉపాధ్యాయవృత్తి!

తోడునీడలేని బ్రతుకు ఆయనిది.

అన్నీ సమస్యలే! అన్నిటినీ ఎదుర్కొ కలిగాడు! ఇంటికి తోడు మేరీ క్రొత్తగా వచ్చింది!

దుర్గయ్యగారు తన జీవితాన్ని పర్యాలోకన చేసుకుంటూ కూర్చున్నాడు అసుర సంధ్యవేళ ఎందుకో ఆలోచన ప్రారంభమైంది ఆయనలో! వాటినుండి తేరుకునేంతలో ఊరు మాటుమణిగి, కారు మబ్బులు అలుముకుని వానకూడ ప్రారంభమైంది

జల్లు వచ్చి ఇంట్లో పడుతున్నది! లేచి వెళ్లి తలుపుకు గడియపెట్టి వచ్చాడు ఇంతవరకు దీపం వెలిగించలేదన్న సంగతి జ్ఞాపకంవచ్చి, అరవయ్యేళ్ల దుర్గయ్యగారు క్షణం నవ్వుకుని తన ఆలోచనలకు, దీపం వెలిగించారు,

మేరీ చాపమీద నిద్రపోతున్నది! అన్నం పెట్టమని మేరీ అడగలేదు అడిగిందేమో, ఆయనకు జ్ఞాపకంలేదు

మంచంమీద గుడ్డలు దులిపి, మేరీని ఎత్తుకుని, మంచంమీద పడుకోబెట్టాడు!

'అమ్మ' అని ఆ మూడేళ్ల మేరీ పెదవులు అస్పష్టంగా ఉచ్చరించాయి!

మేరీ ఆ యింటికొచ్చి కొద్ది రోజులే అయింది. ఆవేళ వాన కురుస్తోంది ధారాపాతంగా! గాలి కూడా

45-వ పేజీ చూడండి

వాన వెలిసిన రాత్రి

10—పేజీ తరువాయి

తీవ్రంగా ఉంది. అన్నం తిని భగవద్గీత ముందేసుకుని చదువుకుంటున్నాడు. పొద్దెంతపోయిందో తెలియదు. అస్పష్టంగా తలుపు కొట్టిన శబ్దమైతే, గాలివల్లేమో అని మొదట అనుకున్నాడు! కాని కాదని తెలిశాక, లేచి వెళ్ళి తలుపు తీశాడు.

ముద్దగా తడిసిన ఓ స్త్రీ, చిన్న పాపను భుజాన వేసుకుని, వణుకుతూ లోపలికొచ్చింది. తలుపు గడియపెట్టిన దుర్గయ్యగారు ఆమెను చూసి క్షణం ఆశ్చర్యపోయినారు.

ఆమే అంతే! చంకలోని పిల్ల మాత్రం ఏడుస్తున్నది చలికి గాబోలు!

"నువ్వా ?! ......" అని మాత్రం అన్నాయి దుర్గయ్యగారి పెదవులు!

"మీరింకా యిక్కడే ఉన్నారని తెలిసి రాలేదు. వానా, గాలీ; పిల్ల ఏడుస్తూంటే ఈరాత్రికి తల దాచుకుందామని వచ్చా! అంతే!"

దుర్గయ్యగారు మరేం మాట్లాడలా! పొడిగుడ్డలిచ్చి, పొయ్యి రాజేసి, పాలు కాచి యిచ్చాడు! ఆ పాలు పిల్లకు పట్టింది.

"మరి నువ్వో ?" దుర్గయ్యగారి ప్రశ్నకు ఆమె అలవోకగా నవ్వి, "ఏమీ అఖ్కర్లేదు! ఈ రాత్రికి తలదాచుకోనిచ్చారు; అంతేచాలు. మిమ్మల్ని బాధ పెట్టటం యిష్టంలేదు." అంది.

దుర్గయ్యగారి గొంతులో మాటలు గడ్డకట్టుకుపోయినయ్! మరి మాట్లాడక, పుస్తకంలోకి చూస్తూ కూర్చుండిపోయారు. ఆమె మాత్రం కొంగు పరుచుకుని, పిల్ల ప్రక్కను పడుకుంది.

ఆమె మాత్రం మర్నాడు కనుచీకట్లోనే వెళ్ళబోయింది! దుర్గయ్యగారే పోనియ్యలేదు.

దుర్గయ్యగారు ఆ రాత్రి నిద్రకు దూరంగానే ఉన్నారని ఆమె గ్రహించగలిగింది. "నా గురించే ఆలోచించారా! తెల్లవార్లూ ?" అని అడిగింది.

"అవును!"

తెల్లారేసరికి వాన తగ్గింది కాని, దాని బీభత్సమంతా చూసి పోనియ్యలేదు దుర్గయ్యగారు ఆమెను. వాగులూ, వంతలూ, పొలాలూ అన్నీ నీటిలో దాక్కుండిపోయినాయి. కనుచూపుమేరలో అంతా నీటిమయం. అందుకనే పోనియ్యలేదు.

"ఎప్పటికైనా పోవాల్సిందాన్నేగా! వెళ్ళనివ్వండి!"

"నా ముందర, నా యింట్లో కొద్దికాలం ఉండటం కూడా బాధగా ఉందా నీకు?" అని ప్రశ్నించారు దుర్గయ్యగారు. "పైగా రాత్రికూడా ఏమీ తినలేదన్న సంగతి మర్చిపోకు. ఇలా నిన్ను పోనివ్వటం నాకు మనస్కరించదని నీకు తెలిసి కూడ పోతానంటే నే చెప్పేదేమీ లేదు!" అని కూడ అన్నారు.

ఆమె ఆలోచనలతో సతమతమయింది కాసేపు. ఇంతలో పాపకూడ నిద్రలేచింది. మారు మాటాడక ఆమె అలాగే ఉండిపోయింది.

దుర్గయ్యగారు త్వరగా స్నానం, సంధ్య ముగించి. "నే బజారు వెళ్ళి, తినటాని కేమన్నా తెస్తాను." అని వెళ్ళిపోయ్యారు వీధిలోకి సరాసరి. ఊళ్ళో హోటలుకెళ్ళి, ఇడ్లీలు కట్టించుకుని, కాఫీ చెంబులో పోయించుకుని వచ్చారు.

"మిమ్మల్ని శ్రమ పెట్టటం జరుగుతున్నది." అన్న దామె, అవన్నీ చూసి.

దుర్గయ్యగారి కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగినయ్. ఆమె మాటలకు తమాయించుకున్నారు. "అన్నీ తెలిసి కూడ నా మనసును కష్టపెట్టకు. నా కీ జీవితాన ఇంతే వ్రాసిపెట్టి ఉంది. అందుకు నాకు చింత లేదు!" అని అన్నారు.

ఆయన యిచ్చిన పొట్లాలు అందుకుని, పిల్లకు తినిపించి ఆమె ఊరుకున్నది.

"మరి నువ్వు ......"

"శనివారం, ఏమీ తినను."

"ఇంకా, ఆ నియమం వదల్లేదా ?"

"వదల్లేనేమో! మిమ్మల్ని వదలగలిగాను కాని, మీ సాహచర్యంలోని అలవాట్లు వదల్లేకపోతున్నా!"

"అందుకు ఇప్పుడు బాధపడుతున్నావా ?" ఆయన ప్రశ్న ఆమెను తికమక పరచింది.

"ఏనాడైతే మిమ్మల్ని విడిపొయ్యానో ఆనాడే బాధలకు నా మనసు నిలయమైంది. వాటికి అంతు లేదు. నన్నిలా కలకాలం బాధపడమనే, మీ రానాడు

రోజల్లా వాదిస్తున్న న్యాయవాదిని చూచి అన్నాడు న్యాయమూర్తి:

"మీ వాదం త్వరగా ముగించండి! చూచుకోవలసిన కేసులు చాలా ఉన్నాయి."

"చిత్తం! చిత్తం! కాని మా పార్టీకి పని ఉన్నది ఈ ఒక్క కేసులోనే సార్!"

శ్రీనివాసరావు (భట్టిప్రోలు)

నన్ను తేలిగ్గా పంపగలిగారు! నాకు తెలుసు! మీది రాతి హృదయం. పైదంతా నటన." ఆమె వెక్కి వెక్కి ఏడ్వసాగింది.

"పార్వతీ! .... నన్ను ఎవ్వరూ అర్థంచేసుకోలేదింతవరకూ! ప్రతిసారి నేనే, పార్వతీ, ఓడిపోతున్నది జీవితంలోని ప్రతి ఘట్టంలోనూ—చదువులో, వివాహంలో, ఆఖరికి ఈ వయస్సులో కూడ. నాకు మిగిలిందేమిటి ? బాధ! మానని గాయం! అంతే!" ఆయన గొంతు పూడుకుపోయింది.

సాయంత్రానికి పాపకి జ్వరమొచ్చింది. అందువల్ల ప్రయాణం సాగలేదు. పార్వతి పోతానని బయలుదేరింది; జ్వరంతో ఉన్న పిల్లతో! కాని దుర్గయ్యగారు ఒప్పుకోలేదు!

"మీ దయకు అంతులేదా ? మీ దయ అపారమై, నన్ను ఉక్కిరిబిక్కిరి చేస్తోంది. ఎప్పుడో గిలగిలలాడి ప్రాణవాయువులు గాలిలో కలిసిపోతాయి. అప్పుడే మీకూ, నాకూ, అందరికీ శాంతి."

దుర్గయ్యగారికి ఈ పరిస్థితి చూసి జాలి వేసింది. ఉన్న కాసేపూ సూటి పోటి మాటలతో ఒకర్నొకరు బాధించుకోవటమేనా ? అందుకే ఆయన వాదన పెంచటం ఇష్టంలేక, సాధ్యమైనంత వరకూ యిల్లు వదిలి తిరిగారు.

బజార్లో కూడ పార్వతి గురించే ప్రశ్నలు ఎదుర్కోవాల్సి వస్తుందని ఊహించివుంటే, అసలు వీధిలో కొచ్చేవాడే కాదేమో! అందరికీ, తన ఇంట్లో గల స్త్రీ గురించి, తమ యిద్దరికీ గల అనుబంధాన్ని గురించీ ఆలోచనే రావటం ఆయనకు ఆశ్చర్య మేసింది.

స్వతహాగా ఆయనది శాంత స్వభావం! అందుకని అందరిముందు తప్పుచేసినట్లు తల వొంచుకోక, ఉన్న విషయం చెప్పివేశాడు.

ప్రొద్దు గ్రుంకే వేళ, మిత్రుడు రామ్మూర్తితో కలిసి కాలవకట్ట కెళ్ళినప్పుడు తనే స్వయంగా చెప్పాడు "పార్వతి వచ్చిం"దని!

"నిజమా! .... విన్నాను, మీ యింటి కెవరో స్త్రీ వచ్చిందని!" కాస్సేపాగి, "ఏమంటున్నది?" అని ప్రశ్నించాడు డాక్టరు రామ్మూర్తి!

"ఏ విషయాన్ని గురించి నీ వడుగుతున్నది!" దుర్గయ్యగారి ప్రశ్నకు, రామ్మూర్తిగారు సమాధానం చెప్పలా! విషయం మారుస్తూ "ఎలా ఉంది ? పూర్వంలానే ఉందా ? ఆమెలో మార్పు వచ్చిందా ?" అని అడిగారు.

దుర్గయ్యగారు, బట్టతల రాచుకుని, "రామ్మూర్తీ! "వనితా విత్తం పరహస్తం గతం గతం!" అని నీకు తెలియందికాదు. పార్వతి అంతో! పైగా మేరీ అని ఓ ఆడపిల్ల! ఆమెలో మార్పుంటానా ? వెలిసిపోయి విరిగిన పట్టువస్త్రంలా ఉంది ఆమె. అంతే!"

రామ్మూర్తిగారు దుర్గయ్యగారి వేపు పరీక్షగా చూశారు. యిద్దరికీ చిరకాల స్నేహం! దుర్గయ్యగారు, వార్ధక్యమూ, బాధలూ, వాటితో మన స్థైర్యము లేకపోవటంవల్ల, మనిషి చాలావరకు క్రుంగిపోయ్యారు. కళ్ళు, మొహము ఉబ్బివాయి! జుత్తు పండిపోయి రాలిపోయింది. జవసత్వాలు కరిగిపోయినాయి ఆయనలో. పైగా, విద్యుదాఘాతం వలె పార్వతి విడిపోవటం! అన్నీ ఆయన్ను కలచివేసి, కృశింపచేసినయ్!

"రామ్మూర్తీ! ఒక్క విషయం ఆలోచించి సలహా ఇవ్వు! నా కష్టసుఖాలు తెలిసినవాడివి! ఈ సమయంలో నువ్వే నాకు అండ; చెప్పగలవా?" దుర్గయ్యగారి మొహంలో, మాటలో ధ్వనించిన జాలి, ప్రార్థన విని రామ్మూర్తిగారు కరిగిపొయ్యారు.

"తప్పకుండా దుర్గ! చెప్పు."

"పార్వతి ఎంత చెడ్డా, నా భార్య! తెలిసో తెలియకో తప్పు చేసింది. యింత కాలానికి ఎలాగో 'శరణార్థి' గా నా యింటికి వచ్చింది. ఆమెను మన్నించే [illegible] ఉందని అనిపిస్తున్నది. నాకా [illegible] ఆమె నిక్కడే నా కళ్ళ ఎదురుగా ఉండమని అందామని ఉంది. ఆమాత్రం దయకు ఆమె అర్హురాలు కాదా! చెప్పు రామ్మూర్తీ!" దుర్గయ్యగారు లేని [illegible]

ఒక ముఖ్యవార్త నవీన తయారి
పిక్‌నిక్ పాకెట్ రేడియో
ధర సగానికి తగ్గింపబడినది.
జపాను పాకెట్ రేడియో. సిగరెట్ కేసుకంటే చిన్నది. తేలికైనది. స్థానికంగా ప్రపంచంలో ప్రతిస్టేషను వినవచ్చును. ఇతర రేడియోల

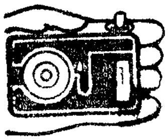

కంటే తక్కువఖర్చు. సులభముగా ఉంచుకొనుటకుఅనువైనది. అందమైనది. లైసెన్సుతో పాటు ఉపయోగమునకు సిద్ధముగా పంపబడును. 3 సం. గ్యారంటి. రిపేరు ఉచితం. ధర. రు. 27/- స్పెషల్ నెం. LR77 ధర రు. 32/-డీలక్స్ రకం నెం. GM 156 ధర. రు. 45-50. వి. పి. పి. చార్జీలు రు. 3-50 అధనం. తోలుకేసు ధర రు.5-50. ఇంగ్లీషులో వ్రాయవలెను
MADRAS TRADERS. (30AR)
Post Box 1578, DELHI-6.

మంచి పుస్తకాలు
జీవిత రహస్యాలు.- మీ దాంపత్యసుఖానికి అనేక కామ సూత్రాలు - రూ 3-50.
యువతి - స్త్రీలను గురించి అనేక కుతూహల విషయాలు ... రూ. 3-50.
సంతానము:- గర్భనిరోధానికి 60 నవీన సులభ మార్గాలు ... రూ 3 50
అమ్మక రహస్యాలు - వ్యాపారంలో లక్షలు సంపాదించే అనేక కొత్తదారులు. రూ 6-00
ఉద్యోగదర్శిని:- మనదేశంలోని అన్నిరకాల ఉద్యోగాలు, అర్హతలు, పొందే మార్గాలు రూ5-00
ఆత్మజ్ఞానము:- శరీరానంతరం ఆత్మను గురించిన నవీన శాస్త్ర పరిశోధనలు. రూ 2-50
పోష్టు ఖర్చులుచితం క్రింది ఎడ్రస్సుకు వ్రాస్తే వి పి పోస్టుద్వారా మీయింటికి పంపబడును
దేశసేవ ప్రచురణలు, ఏలూరు, ఆంధ్ర

కేలండరు ఉచితం
గ్లోరియా ద్రవాన్ని, మీ ముఖానికి రుద్ది తుడిచినంతలో అద్భుతమైన కాంతిని, మంచి అందాన్ని వెంటనే తెచ్చును. ముఖంలోముదిరూపును పోగొట్టి చక్కని లేతదనాన్ని తెచ్చును. ఎండకు వచ్చే నలుపును, మొటిమలను నమ్మకంగా పోగొట్టును. గ్లోరియాతోపెద్దబొమ్మకేలండరు ఉచితంగాయివ్వబడును
వెల రూ 1-75 అన్నిషాపుల్లో దొరకును.
JANITA PRODUCTS, ELURU, A.P.

కొ ఠా రీ వా రి
సూ ప ర్ ఫా స్ఫే టు
అధికోత్పత్తికి-భూసారాన్ని అభివృద్ధిపరచుటకు వాడండి!

నూతన పద్ధతులలో టి. వి. ఎ. (T. V. A.) మరియు మాంటికాటినీ(Monticatini)ల ఆధారాలుగా తయారవుతూంది 16% ఫాస్ఫారిక్ అమ్లముకలిగి, నీటిలో సులభముగా కరుగగల మా సూపర్ ఫాస్ఫేటును వాడి మీ భూమిని సారవంతము చేసుకొని ఫలసాయాన్ని వృద్ధి చేయటానికి పూనుకోండి! బాగా శీఘ్రంగా పెరగడానికి, వేళ్ళను బలపరచడానికి, మొక్క త్వరగా, విపుగా పెరిగి అధిక ఫలసాయ మిచ్చేందుకు ఇది అద్వితీయమైనది

ఎకరానికి 100 కిలోగ్రాముల బస్తా ఒకటి చాలును.

తయారుచేయువారు
బ్లూ మౌంటెన్ ఎస్టేట్సు & ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్, మద్రాసు.

మ్యానేజింగ్ ఏజెంట్స్.
కొఠారి & సన్స్ ఏజెన్సీస్ (ప్రైవేట్) లిమిటెడ్, మద్రాసు.
కర్నూలు, కడప, అనంతపురం, మహబూబ్‌నగర్ జిల్లాలకు డిస్ట్రిబ్యూటర్స్.
కర్నూలు ఫెర్టిలైజర్స్ కంపెనీ, 17/32, కోట, కర్నూలు:
గుంటూరు జిల్లా డిస్ట్రిబ్యూటరు:
పి. వి. సుబ్బారావు & సన్స్, మెయిన్ రోడ్, బాపట్ల.

వాన వెలిసిన రాత్రి

శంతో మాట్లాడారు. మధ్యలో ఆయన ...శం గాద్గదికమైంది.

రామ్మూర్తికి తెలుసు; పార్వతి దుర్గయ్యగారికి ఆరో ప్రాణమని! అలా ప్రేమించారు; ప్రేమ పంచి యిచ్చారు ఆమెకు! కాని ఓ వానరాత్రి ఆయన్ను, ఆయన సాహచర్యాన్ని, నమ్మకాన్ని త్రోసిపుచ్చి వెళ్ళిపోయింది దుర్గయ్యగారి బహిః ప్రాణం! తిరిగి, యిన్ని సంవత్సరాలకు అయాచితంగా వచ్చింది. ఆమె పోయినా, ఆమెమీద ప్రేమ, మమకారం ఆయన్ను వదల్లేదు. వరసగాన ఆయన్ని పట్టుకు వేధించుతున్నది.

రామ్మూర్తి తన అభిప్రాయాన్ని వెంటనే చెప్పలేక పోయినాడు. "చూడు దుర్గం! తెలిగ్గా ఓ నిర్ణయానికి నే రాలేకపోతున్నా! రోజులు గడవనీ! ఆలోచించి చెప్తాను. పద; పార్వతిని చూద్దాం!" అన్నారు.

ఇద్దరూ వెళ్ళేసరికి పార్వతి, మేరీని నిద్రపుచ్చుతోంది. రామ్మూర్తిని చూసి క్షణం నిశ్చేష్టపోయింది. ఏదో లజ్జ ఆమెను ఆవహించింది. కొంగు నెత్తిమీదకు కప్పుకుని, వొరిగి ముఖాలకు ఒరిగి నిలుచుంది.

"బాగున్నావా ..." ప్రశ్నించారు రామ్మూర్తిగారు. అయినా ఆమె సమాధాన మివ్వలేదు. మౌనం వారిమధ్య చోటు చేసుకుంది. దుర్గయ్య ఆ నిశ్శబ్దతను భరించలేక "అమ్మాయికి జ్వర మొచ్చింది. చూసి మందు యివ్వండి" అన్నారు.

రామ్మూర్తిగారు, మేరీని పరీక్ష చేసేప్పుడు ఆయన్ను గమనిస్తానే ఉంది పార్వతి సిగ్గుతో, లజ్జతో, వాలిన కళ్ళతో!

"జ్వరాన్ని గూర్చి భయపడాల్సిందేమీ లేదు. మందిస్తాను. తగ్గుతుంది. అయినా యిప్పుడే అమ్మాయిని కదలించటం మంచిదిగాదు దుర్గయ్యగారూ!" అన్నారు.

"ఎన్నాళ్ళుండాలంటారు?"

"జ్వరం నిమ్మళించేదాకా!" అని రామ్మూర్తిగారు వెళ్ళారు. బరువుగా, దీర్ఘంగా నిట్టూర్చి పార్వతి "ఆయన్నిలా అర్ధాంతరంగా ఎందుకు తీసుకొచ్చారు? నా తల అవమానంతో ఎందుకు పగిలిపోదో అనిపించింది. ఏమైనా మీకు ప్రపంచంలో బ్రతకటానికి కావాల్సిన జ్ఞానం యింకా లభ్యపడలా! లేకపోతే, ఆయన ముందిలా అవమానపరిచేవారా నన్ను! చెప్పండి" ఆమె రోషంగా చూసింది.

దుర్గయ్యగారు చలించలా! "అలాంటి భావమేం లేదు నాకు. పసిపిల్ల జ్వరంతో మూసిన కన్నెరక్కుండా ఉంది. మందిప్పించి, పిల్లకు స్వస్థత చేకూరాల్సిన బాధ్యత నాకుంది, నువ్వెంత కాదన్నా!" అని సమాధాన మిచ్చారు.

"బాధ్యతా? మీకా? చాలా ఆశ్చర్యంగా ఉందే! ఏ సంబంధమూ లేని ఓ అనాధబాలికమీద మీకెందుకు జాలి ఉండాలి?" ఆమె రెట్టించింది.

"ఏం ఉండకూడదా? పైగా ఆ బాలిక నా ఒకనాటి భార్యవల్ల ఈ లోకంలో అడుగుపెట్టింది. ఆ అనుబంధం చాలదా? అయినా నా కివ్వేమీ తెలియవు. ఆ పిల్లకు మందిప్పించాలనీ, అది నా తక్షణ

కర్తవ్యమని నా అంతరాత్మ ఘోషించింది. దాన్ని శిరసావహించాను. అంతే!"

'మీ అంతరాత్మ చాలా విచిత్రమైందిలాగున్నదే ? అయితే ఆ అంతరాత్మ ఆ బాలికతల్లిని కూడ ప్రేమించమని చెప్తున్నదా ? పిచ్చిమీకు వదల్లేదు ! అంతరాత్మలేదు; ఏమీలేదు ! మొదట్నుంచీ అదే మిమ్మల్ని అడ్డదారుల్ని లాక్కొనివెళ్లి యిబ్బంది పెడుతోంది. ఇప్పటికైనా దాన్నుంచి, తప్పుకు రండి !"

మరి ఆయన నోరు తెరవలేదు !

ఆ రాత్రి ఆయనకు, పార్వతి ఏడుస్తుండగా మెళకువ వచ్చింది! అంత రాత్రి ఆమె ఏడుపు విచిత్రంగా కనబడింది ఆయనకు! దీపం పెద్దది చేసి, "పార్వతి ! ఎందుకేడుస్తున్నావో నే తెలుసుకోవచ్చా !" అని అడిగారు !

"తెలుసుకుని, వెళ్లగొడతారా ?"

"ఎంతమాట.... అంతటి దుష్టుడిగా భావిస్తున్నావా నన్ను ! కానీ ఒక్కసంగతి మర్చిపోకు ! నీకింకా అప్పుడు, నీ శ్రేయోభిలాషి, బ్రతికే వున్నానని గుర్తుంచుకో !"

దుర్గయ్యగారెళ్లి, మంచంమీద కూర్చున్నారు. కానీ ఆమె వెక్కివెక్కి ఏడుస్తూనేవుంది ! అదే ఆయనకు బాధగావుంది ! చాలాసేపు నిద్రను దగ్గరికి రానీయకుండా, ఆమెను చూస్తూ కూర్చునే వున్నాడు.

ఆయనకు, ఆమెతో గడిపిన రోజులు స్మృతిపథంలోంచి యింకా మాసిపోలేదు. వారాలు చేసుకు చదువుకుని, పదిమంది దయా దాక్షిణ్యాలమీద బాల్యం గడిపిన ఆయనకు, వివాహమైన క్రొత్త రోజుల్లో పార్వతిని చూసి, తనకూ ఓ సహచరిణి దొరికిందని, తన కష్టసుఖాలు పంచుకుంటుందనే ఆశించారు !

కానీ పార్వతి ఆయన ఆశల్ని ఎక్కువరోజులు ప్రాణంతో ఉండనివ్వలేదు. బ్రతికి,చెడ్డ కుటుంబంలోని ఆమెకు భర్తతో కాపురం, గార్హస్థ్య జీవితం ఖైదుగా తోచింది. ఆ భావాన్ని చేతల్లో, మాటల్లో అన్నిటా వ్యక్తీకరించటానికి శాయశక్తులా ప్రయత్నించింది !

క్రమంగా, ఓ అగాధాన్ని ఏర్పరచుకుని ఆమె తనకూ భర్తకూ, తను దారితప్పిన యక్షకన్య అని, అతడు తన పాలిట కింకరుడనీ తలపోసింది. అదే భావం ఆమెలో వ్రేళ్లుపాతుకుని, వ్రానయి, శాఖోప శాఖలుగా విస్తరించినది. ఏ సమయంలోనూ అతడెంత ప్రయత్నించినా, ఆమె అతనికి సన్నిహితురాలు కాలేకపోయింది. అసంతృప్తి ఆమెను వ్యాపించింది.

ఈ అర్ధరాత్రి తన తప్పిదాలను తల్చుకుని పరిహారం కొరకు విలపిస్తున్నదా ఆమె! అనే భావం కూడ ఆయనకు కలిగింది.

"జరిగినదానికి బాధపడి ప్రయోజనం లేదుగా పార్వతీ !" అన్నారు ఆమె, శోక సముద్రం నుంచి ఒడ్డుకు వచ్చిన తర్వాత !

"జరిగిందానికి బాధ ఎప్పుడూ లేదు ! భవిష్యత్తును చూస్తుంటే నా భయం పెనుభూతమై కన్పడుతున్నది. ఎలా బ్రతకాలి ! త్రాడు త్రెగిన గాలిపటం గమ్యం ఏమిటి ? ఈ ముక్కుపచ్చలారని పిల్లకు ఆధార మెవ్వరు ? అదే సమస్య. ఈ సమస్య తీరే మార్గం కనుచూపుమేరలో లేదు !"

దుర్గయ్యగారు ఏం సమాధానం చెప్పాలో అతో చిస్తూనే ఉన్నారు. తొందరపడి చేసే నిర్ణయం వల్ల కలిగే ఫలితాలను తాను ఎదుర్కోగలడా ? అనే సందేహం ఆయన్ను వేధిస్తున్నది.

"అయినా ఇందులో వాదిమాత్రం ఏం తప్పుంది? నన్నా వాడు అలా ప్రవర్తింపజేసిన కోరికల దా తప్పు! జాలి, సహృదయత పేరుతో నా మానాన వదలి, చేతులు ముడ్చుకూర్చున్న మీది తప్పు ! అంతే నిశ్చయంగా !"

ఆమె చేసిన నేరారోపణకు ఆయన ఉలిక్కిపడి "నాదా తప్పు ?" అని ప్రశ్నించారు.

"ఆహా ! మీదే ! పిల్లలకు చెడునడవడి కలిగితే, ఆ తప్పు తల్లితండ్రులదేగా ! అలాగే భార్యానూ ! కొట్టో, వానాహింస పెట్టో, నన్ను ఆ చెడుమార్గంలోకి పోకుండా ఆపితే, ఈనాడు అనాధనై, భ్రష్టనై మీముందు, మీమీద నేరారోపణ చెయ్యాల్సిన అగత్య మేముంటుంది ? మాట్లాడరేం ? ఒక్క ఆడదానికి సమాధానం చెప్పలేని మీరు ఎంత సజ్జనులు, ధర్మపరులైతే ఏం లాభం ?" పార్వతి మొహం లాంతరు వెలుతుర్లో వేటలోంచి తప్పించుకున్న బెబ్బులిలా కనిపించింది దుర్గయ్యగారికి ! ఈసడింపు, అసూయ, సుస్పష్టంగాని బాధ, ఆమె పాలిపోయిన ముఖంలో వింతకాంతిని ప్రస్ఫుటం చెయ్యసాగాయి.

"అయితే నీ బాధ్యత, నీ కుమార్తె బాధ్యత, ఈ వృద్ధాప్యంలో వహించక తప్పదనేగా నీఆంతర్యం." నిశ్చయంగా అడిగారు ఆయన.

"అలా అని నే నేం ప్రాధేయపడను. ఎంతగా పతనం చెందినా, దైహిక, మానసిక, ఆర్థికంగా; మాయమాటలతో, బరువు బాధ్యత మీమీద పెట్టి చూస్తూ కూర్చోలేను."

మరయితే ఈ ములుకుల్లాంటి భాషతో పొడిచి బాధ పెట్టటం .... కేవలం సరదా కాదుగా ? ఆయనకు అర్థంకాలేదు.

అప్పుడే పార్వతి దుర్గయ్యగారింట్లోకి వచ్చి పదిహేనురోజులైంది. గ్రామంలో వృద్ధుడైన దుర్గయ్యగారి రసికత్వాన్ని గురించి గుసగుసలు ప్రారంభమై, పార్వతి చెవిన సోకినయ్ ! ఆమె ఆ నీచపుమాటలు విని సహించలేకపోయింది.

"ఒక్క క్షణం ఈ యింట్లో ఉండను ! నావల్ల మీరు లోకుల దృష్టిలో దోషిగా నిలబడటం చూసి నేను సహించలేను. మీరు నన్ను ఆపటం మీ శక్యంగాదు ఈసారి !" కళ్లల్లో నీళ్లు గిరికీలు కొట్టసయ్ ఆమెలో.

దుర్గయ్యగా రందుకేమీ మాట్లాడలా ! మేరీని ఒడిలో కూర్చోబెట్టుకు ఆడిస్తూ ఆమె చిన్ని నోరునూ, మిలమిలా మెరిసే నేత్రాలనీ చూస్తూ కూర్చున్నారు. మేరీ తన్ను వదలదనీ, అందువల్ల పార్వతి కాళ్లకూ సంకెళ్లు పడతాయనీ ఆయన గ్రహించగలిగారు.

"రా ! వెడదాం !" అని ఆయన నుండి మేరీని బలవంతంగా లాక్కోబోయింది. మేరీ, దుర్గయ్యగారిని కౌగలించుకుని రాకపోవటం చూసి, కోపంతో రోషంతో బలవంతాన లాగి వాలుగు కొట్టింది. "పాడుదానా ! నా ప్రాణానికి తగలాటకమైనావు. నాకు చావూ రాదు; నీకు మిత్తి అంటనూ అంటదూ ! ఇద్దరమూ కలసి ఏ బావిలోనో దూకితే సరిపోతుంది." ఆమె శోకాన్వితమైన గొంతుతో బావురుమనది. మేరీతోపాటు.

హిందీ సులభంగా ఎలా నేర్చుకోవడం?

2 హిందీ స్వయంశిక్ష 3

తరిక సమయాలలో యువతియువకులు హిందీ ధారాళముగా మాట్లాడను, చదువను, వ్రాయను అత్యల్ప కాలంలో నేర్చుకొనుటకు వీలుగా అతిసులభమైన పద్ధతిలో, తేలికైన భాషలో వివరించబడినది. వెల రు.4–50 పోస్టుఖర్చులు 0–85. వి. వి. జగన్నాధ్ కంపెని, 3, మునియప్ప మొదలివీధి, మద్రాసు–1.

ఉచితము!

ఒక సం॥ జాతకఫలితములతో మీ భవిష్యత్తును గురించిన 3 ప్రశ్నలకు జవాబులు ఉచితము. రు. 2/- (M. O.) మాత్రమే. జనన లేక ప్రశ్నకాలము పంపవచ్చును. గ్రహశాంతులు. జపములు, రత్నధారణ, భావ ఫలములుకూడ తెలుసుకొనవచ్చును.

HORA NILAYAM,
INDUSTRIAL AREA,
HYDERABAD-20

దుర్గయ్యగారి మనస్సు చివుక్కుమన్నది. తన నుంచీ, ఆమె ఎందుకు తిరిగి దూరమవ్వాలని, సదా భుజ్జిస్తున్నదో ఆయనకు అంతుచిక్కటంలా ! తల్లీ కూతుళ్లు తమ శోకాలనుంచి బయటి కొచ్చింతర్వాత, దుర్గయ్యగారు తన నిశ్చయాన్ని వెళ్లబుచ్చారు.

"చూడు పార్వతీ ! నీకు కష్టం కలిగిస్తే

వాన వెలిసిన రాత్రి

క్షమించు. వాళ్ళపై కోపాన్ని అభమూ, శుభమూ తెలియని పసిపిల్ల మేరీమీద చూపితే నే సహించ లేను. కానీ ఒక్కటి గుర్తుంచుకో ! నేను బ్రతి కున్నంతవరకూ నీకూ, నీ మేరీకి ఏ లోటు రాని వ్వను. ఆ తర్వాత సంగతి చెప్పలేను. రహమాన్ కూడా నా మాట జవదాటడని నా నమ్మకం. నానుంచి ఏవిధమైన సహాయమూ నీవు పుచ్చుకోవటానికి నీకు యిష్టము లేకపోతే నే చెప్పేదేమీ లేదు. నీకోసం ఈ యింటి తలుపు లెప్పుడూ తెరిచే ఉంటాయి." అని చెప్పారు; ఆయన దూరంగా కనుపించే తాటి తోపునీ, దాని కవతలనున్న కాలు వను చూస్తూ.

పార్వతి ఏం మాట్లాడలేదు ఆ తర్వాత. ఏదో చెప్పలేని కాంక్ష, మాటలు, ఆమె కళ్లల్లో తొంగి చూచేవి కొన్నాళ్లవరకూ.

కానీ ఓ రాత్రి మేరీని వదిలి ఎటో వెళ్లింది పార్వతి. తిరిగి రాలేదు. వస్తుందని కూడ ఎదురు చూడలేదు ఆయన ఆమెకోసం. అందువల్ల ఫలి తమూ లేదని ఆయనకు తెలుసు. ఎందుకలా ఆమె చేసిందో ఆయనకు పూర్తిగా తెలియదు.

ఆతర్వాత ఏదో స్త్రీ శవం నూతిబావిలో కనుపించిందనీ, ఆ శవం పార్వతీదేవని రామ్మూర్తి గట్టిగా బలపరచగా వెళ్లి యిద్దరూ చూచారు. పూర్తిగా గుర్తుపట్టటం సాధ్యపడలేదు కాని ఆ శవం ఆమెదేనని రామ్మూర్తి ఎంత వాదించినా, ఆమె అంత పిరికిది కాదని దుర్గయ్యగారి ఆత్మ విశ్వాసం.

ఏదేమైనా ఆమె తిరిగి రాలేదు.

ఆరోజునుంచీ దుర్గయ్యగారికి క్రొత్త బాధ్యత పడింది. మేరీకి సంరక్షణ చేయటం ఆయన దిన చర్యలో స్థానం ఆక్రమించుకుంది. అందుకు ఆయన ఏమీ బాధపడలేదు. తప్పుకోవాలని దాని నుంచి ప్రయత్నమూ చెయ్యలేదు.

వచ్చీరాని మాటలు వింటూ మేరీ నుండి ఆనం దాన్ని లభ్యపరుచుకోవటానికి ఆయన కృషిచేస్తూ తల్లిలేని లోటును తీర్చటానికి ప్రయత్నం చెయ్య సాగారు. ఆయన కదేమీ క్రొత్త కాదు.

సరిగ్గా కొన్నేళ్ల క్రితం:

తల్లిలేని రహమాన్ యొక్క బాధ్యత స్వీకరించి యింతవరకూ దానిని నిర్వహించాడు. ఈరోజుకి రహమాన్ యుక్తవయస్కుడై నాడు. తన ఈ వృద్ధాప్యంలో అతడు చేదోడుగా ఉంటాడని ఆశిం చాడు. నిశ్చింతగా బ్రతుకవచ్చని భావించాడు.

కానీ మేరీని సాకి, ఈ లోకంలో గౌరవనీయ కుటుంబాలలో చేర్చవలసిన కర్తవ్యం తను నెర వేర్చగలననీ, మేరీ భవిష్యత్తు తన చేతుల్లో పవిత్ర మంగా రూపుదిద్దుకో గలదనీ, పార్వతి తలంచటం వల్ల దుర్గయ్యగారు ఆ బాధ్యతనూ సంతోషంగా స్వీకరించాడు.

రామ్మూర్తి రోజూ వచ్చి పలకరించి పోతు న్నాడు. రోజులు సాఫీగా సాగుతున్నయ్. మేరీ ఆరోగ్యంగా పెరగసాగింది. ఆమెను చూస్తూ జీవి తంలో చివరి క్షణాలు గడుపసాగారు దుర్గయ్యగారు.

ఈరోజు !

రహమాన్ దగ్గర నుండి సుదీర్ఘమయిన లేఖ వచ్చింది దుర్గయ్యగారికి. ఆసాంతం చదివి ఆయన బాధపడ్డారు. సాయంత్రం ఆప్తమిత్రుడు రామ్మూర్తి రాగానే ఉత్తరం తీసి చేతికిచ్చి చదవ మన్నారు."

రామ్మూర్తిగారు చదివారు. "ఇలా జరుగు తుందని తెలుసు. పరాయివాళ్లెప్పుడూ పరాయి వాళ్లే ! సివాళ్లు కారు" అని అన్నారు.

"నిజమే అవొచ్చు. అంతమాత్రాన మన కర్త వ్యాన్ని నిర్వర్తించటంలో తప్పు లేదుగా ! ప్రతి

మీ కిష్టమైన నూనెల్లోనాన బెట్టుడు
కాశ్మీర్-కుసుం
కేశములను పెరిగించును. అకాలనెరసువారాపును.
చర్మ ఉపద్రవములకు
సాంటలక్స్ మలాము
చర్మ అపాయములకు
శ్రేష్ఠమైన ఉదువత్తులు, సువాసనలు
నంజనగూడు పండ్లపొడి & అపూర్వ ఔషధములు
సంజనగూడు ఔషధములకు ఒక టవునుకు ఒక స్టాకిస్టును ఆహ్వానించెదము.

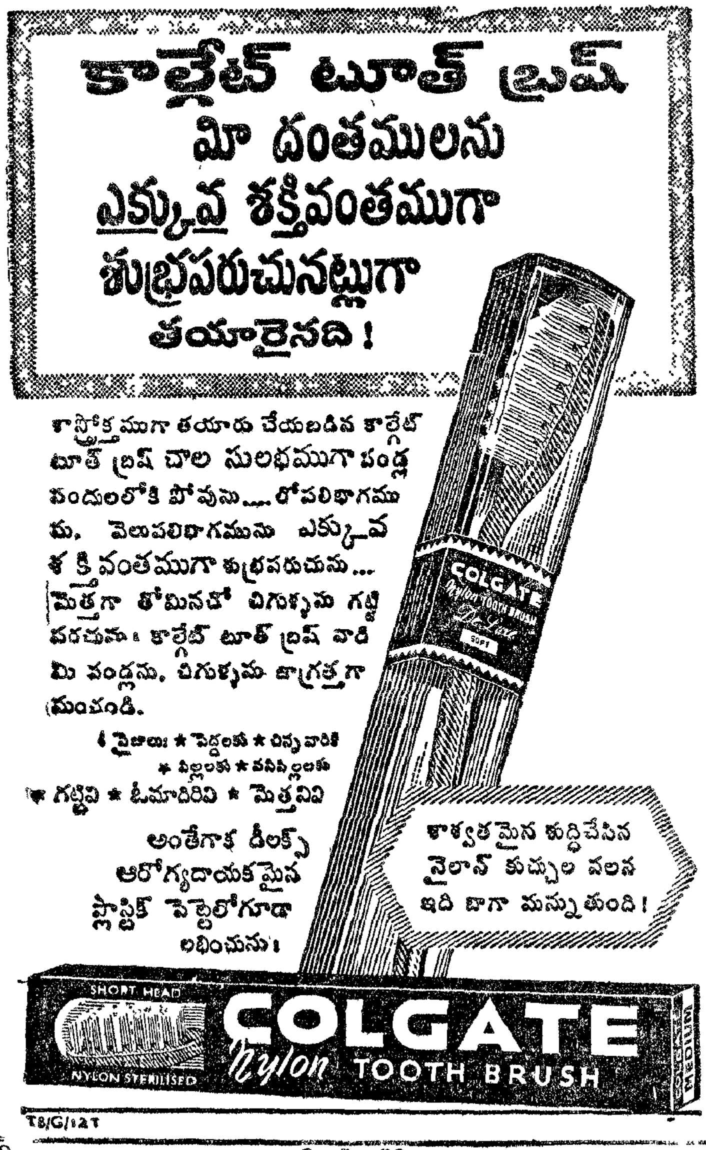

TB/G/12 T

ఫలాపేక్ష లేకుండా చెయ్యటమే మనవంతు."

"చూడు దుర్గం! మనదీ అనుకుంటే అన్నీ మనవే! కాదనుకుంటే కావు. నీ కులం, మతంకావి, బంధువుకూడ కాని, రహమాన్ బాధ్యత వహించావు. జరిగిందేమిటి? నిష్కల్మషమైన నీ జీవితానికి కళంకం ఆరోపించాడు. ఇది చాలదూ! ఇంతకన్నా జరగాల్సిందేమిటి? ఆలోచించుకో. రేపు మేరీ అయినా అంతే! రెక్కలొచ్చేంతవరకే మనం. ఆతర్వాత మనతో వాళ్లకు అవసరమే లేదు. ఎవరి దారి వారిదే." దుర్గయ్యగారి భుజం తట్టి "నీ మనస్సు నేమీ బాధ పెట్టుకోకు. ఇప్పటికైనా నిజానిజాలు రహమాన్‌కు తెలియచెయ్యి. మంచు తెరలు తొలగించు. అదే అందరికీ క్షేమం." అని చెప్పారు.

ఆతర్వాత దుర్గయ్యగారు దీర్ఘంగా ఆలోచించుకున్నారు. కలం అందుకుని వ్రాయసాగారు.

"చిరంజీవి,

సరిగ్గా ఇరవయ్యేళ్ల క్రితం ఓ సాయంత్రం, కొన్ని రోజుల క్రితం ఆ ఊరి—పేరు తెలుసుకోవటంవల్ల ఉపయోగంలేదు—హైస్కూలుకు వేరొక ప్రదేశమునుండి బదిలీ అయి వచ్చా. స్కూలు వదిలింతరువాత ఇంటికెళ్లే ప్రయత్నంలో ఉన్నా. ఓ కుర్రవాడు స్టాఫ్‌రూం కొచ్చి నన్ను రజియాబేగం, తన యింటికి అర్జంటుగా రమ్మని కబురు చెప్పి పంపింది. సహ—ఉపాధ్యాయుడు జేసురత్నం వెకిలిగా నవ్వి "వెళ్లండి! మీ పంట పండింది!" అని కన్నుగీటి వెళ్లాడు.

కానీ నేను అంతగా అతడి వ్యాఖ్యానాన్ని పట్టించుకోలా! ఆ కుర్రవాడెంబడి నడచి, ఊరికి దూరంగా ఉన్న మామిడితోటలో ఉన్న బంగళాకి వెళ్లాను. అదే ప్రథమం నా జీవితంలో అంత అందమైన బంగళాను చూడటం. సుందరమైన తైలవర్ణ చిత్రాలు, చిత్రకళా వైభవంతో విర్రవీగే రకరకాల పరికరాలు ఆశ్చర్యంతో చూస్తూ ఒంటరిగా సోఫాలో కూర్చుని త్వరగా ఇంటికి వెళ్లి పార్వతి సన్నిధానంలో కాలం గడపాలని, అందమైన సాయంత్రం త్వరగా పోతున్నదని విచారిస్తూ కాలం గడపసాగాను.

ద్వారానికి ఉన్న పల్చటి తెరను తొలగించుకుని బలిష్టుడైన వస్తాదు వెనుక మేలి ముసుగు ధరించి రజియాబేగం వచ్చింది.

నేను రెండు మూడు సార్లు కంటె ఎక్కువ చూడలేదు ఆమెను. కొందరు మహమ్మదీయ స్త్రీలు పరాయి పురుషుని సమక్షంలోకి రాగని నాకు తెలుసు. కానీ రజియాబేగం వచ్చింది. అప్పుడామె చాలా చిన్న వయస్సులోనే ఉంది. ఆమె ముఖములో విచారరేఖ ఉంది.

అసలు విషయం చెప్పలేదుకదూ! ఆమె కుమార్తె చాంద్‌బీకు తెలుగూ, లెక్కలూ చెప్పాలని ఆమె కోరింది. అదీ ఆ బంగళాకు రోజూ వచ్చి చెప్పాలి— ప్రతి సాయంత్రమూ!

నేను ఏ విషయమూ చెప్పలేదు. తక్షణం మర్రోజు నా నిర్ణయం చెబుతానని వచ్చేశాను. ఆ రాత్రి పార్వతితో ఆ విషయం కదిపాను. పార్వతంటే నా భార్య! ఆమె వెలిబుచ్చిన సందేహాలు—అంతమంది ఉపాధ్యాయు లుండగా నన్నే ఎందుకు ఆ చాంద్‌బీకి ట్యూషను చెప్పటానికి పిలిపించాలి? ఇందులో ఏదో రహస్యముందని అభ్యంతర పరచింది.

ఆ రోజుల్లో పార్వతి మాట, గీసిన గీటు దాటే వాణ్ణి గాదు. మరో ఆలోచన లేకుండా ఆ ప్రసక్తి విరమించుకున్నా. జేసురత్నం రోజూ నన్ను వేధించుకు తినేవాడు: "వెర్రి భాయి! లక్కీఛాన్స్! పోతే రాదు! మరీ ప్రవరాఖ్యుడవైతే ఎలా! వనిత వలచి తనంతట పిలిపించింది" అనేవాడు. నేనంతగా పట్టించుకోలా అతని మాటలు.

ఓరోజు హెడ్‌మాస్టరు పిలిచి "నువ్వు రజియాబేగం కుమార్తెకు ప్రైవేటు చెప్పాలి. నీ పేరు వాళ్లకు తెలియజేసింది నేనే! ఇతరులు చెప్పింది నమ్మకు. ఎదటివాళ్ల బాగు ఓర్వలేరు. ఈరోజేవెళ్లి ట్యూషన్ ప్రారంభించు." అనిచెప్పారు.

వెళ్లి ఆరోజే చాంద్‌బీకి ట్యూషన్ చెప్పటం ప్రారంభించా! మరో ఆలోచన మనసులోకి రానియ్యలేదు. మొదటిరోజు కొన్ని పళ్లు, 50 రు. డబ్బు కానుకగా యిచ్చారు. ఆ డబ్బు చూసి, పార్వతి మొహం పున్నమిచంద్రుడంత అయింది.

క్రమంగా వాళ్లను గురించి సమాచారం తెలుసుకోగలిగా. వాళ్ల యింట్లో ఉండే వస్తాదు నాకా సంగతులన్నీ చెప్పాడు. రజియాబేగం—తండ్రి చాలా భాగ్యవంతుడట. రజియా—భర్త హిందువు. ఇద్దరూ ప్రేమించుకుని పెండ్లి చేసుకున్నారు. అయితే ఎవరూ తమ ఆచారాలు, మతాలు మార్చుకోలేదు. అంత అవసరమూ రాలేదు. బలమైన వారి ప్రేమ, సామాన్య సంకుచిత అవధులు దాటి పవిత్రంగా నిలువగలిగింది.

నవకాళీ దురంతాలు ఎందుకు ఎలా జరిగాయో కనీసం విన్నైనా ఉంటావు. అదే సమయంలో రజియా—భర్త రాంసింగ్ దారుణంగా చిత్రవధ చేయబడ్డాడు. అల్లుడిని రక్షించుకోవాలని రజియా తండ్రి వృథా ప్రయత్నంచేసి, ప్రాణాలు పోగొట్టుకున్నాడు.

చాంద్‌బీతో, నమ్మకస్తుడైన వస్తాదుతో స్వదేశం వదలి ఈ దూర ప్రాంతాలకు ఆమె వచ్చేసింది; తెచ్చుకోగలిగినంత ధనము, సంపద తెచ్చుకుని. కొన్నాళ్లకు ఓ మగశిశువును కూడ కన్నది. అదీ రజియా పూర్వచరిత్ర.

చాంద్‌బీ చాలా తెలివిగలది! అందువల్ల నా కొట్టే శ్రమ ఉండేదికాదు. నామీద చెడు ప్రచారం గ్రామంలో జరుగుతోందని, దానికి జేసురత్నం నాయకుడనీ తెలిసింది. ఎన్నోసార్లు నా ప్రాణం తీశాడు జేసురత్నం ఆయింటి అనుపానులు చెప్పమని. ఆ పనే నే చెయ్యలేదు.

కానీ మొదలుపెట్టిన పనిని, మధ్యలో వదిలెయ్యటం నాకు చేతగాని పని!

క్రమంగా రోజులు గడుస్తున్నయ్. రెండు రోజులు గాలివాన, నే నెక్కడికీ వెళ్లలేదు. ఆరోజు కనుచీకటివేళ రొజుకుంటూ వస్తాదు మా యింటి కొచ్చాడు. కళ్లు జ్యోతుల్లా వెలుగుతున్నాయ్. నన్ను చూసి బావురుమన్నాడు. నా కర్థంకాలేదు. నేను అతడి వెంటనే ఆ చీకటిలో వానలో రజియా బంగళాకు వెళ్లాను.

తోటంతా గాలివానకు పాడుబడిన ఆలయంగా ఉంది. సరాసరి హాల్లోకి వెళ్లేసరికి, పోలీసు ఇన్‌స్పెక్టరు, ఊరి పెద్దమనుష్యులు, ఇంకా ఇతరులు ఉన్నారు.

రజియా తన ఆస్తివంతా తన ఏకైక శిశువుకు వ్రాసేసి కుమార్తెతో సహా ఆత్మహత్య చేసుకుంది. అంతకన్నా యింకేం చెప్పలేను. ఆ తరువాత కేసులూ, పంచాయితీలు నడిచినయ్!

పాదాలలో ఆనెలు

పాదాలలో ఆనెలు, కండలు పెరిగి, వ్రేళ్లుపాతుకుపోయి పాదము నేలపై బెట్టలేక రాళ్లు తగిలిన త్రుళ్లిపడు వారు పైపూతగా వాడిన వ్రేళ్లతోసహా మాయంచేయగల సంజీవి. వెల పోస్టుఖర్చులతో రు. 4-25న.పై.

కొక్కోకము చిత్రపటములు గలది. రు. 1-50
దాంపత్య రహస్యములు ... రు. 3-00
తెలుగు హిందీ స్వయంశిక్ష రు. 4-50

పోస్టు ఖర్చులు ప్రత్యేకము.

ప్రభ అండ్ కో.

3, మలయపెరుమాళ్ వీధి, మద్రాసు-1.

టైపురైటింగు విద్యార్థులకు

1953-1961 సంవత్సరములలో జరిగిన ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వ టైపు రైటింగు పరీక్షల ప్రశ్నాపత్రములు (స్పీడు మరియు స్క్రిప్టు) పుస్తకరూపములలో (3 లోయరు గ్రేడు—3 హయ్యర్ గ్రేడు) అమ్మకమునకు సిద్ధముగా నున్నవి

లోయరు పుస్తకము రు. 2-00
హయ్యరు పుస్తకము రు. 2-50

పోస్టేజి, ప్యాకింగ్‌ఛార్జీలు అదనము.

విశ్వనాథ్ టెక్నికల్ పబ్లికేషన్సు,
కాంగ్రెస్ ఆఫీస్ రోడ్,
గవర్నరు పేట, విజయవాడ-2

కృష్ణా లేబరేటరీ బెజవాడ

మీ అరికాళ్ళయందలి, అరిచేతులందలి
చర్మపు పగుళ్లకు, పొక్కులకు
చిడుమునకు, దురదలకు

సపట్ మలామ్
వాడండి
ఇది మీ చర్మమును నునుపుగా, ఆరోగ్యంగా వుంచును.
ప్రతిచోట అమ్మబడును.
తయారుచేయువారు సపట్ & కంపెనీ, బొంబాయి-2.

ఆహార లోటువల్ల
మీరు నీరసించిపోతున్నారా?
ఆల్‌బో-సాంగ్
సేవించండి
దివ్యమైనది మరియు
సామాన్య పోషక ఆహారమును పొదుపుగాను
వైజ్ఞానికంగాను బలపరచును.
టీ, కాఫీ, పాలు, గంజి, పళ్ల రసం మొదలైనవాటితో కలిపితే ప్రీతైన రుచిగలది. ఆల్‌బో-సాంగ్, శిశువులకు, ఎదిగే పిల్లలకు, చంటి బిడ్డ తల్లులకు, మెదడునుపయోగించే పనివారికి, వృద్ధులకు, బలహీనతకు, రక్తహీనతకు మరియు రోగ విముక్తులై కోలుకుంటున్న వారికి. దివ్యమైనబలవర్థక ఆహారము.
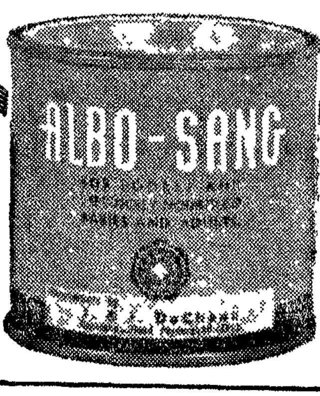

పౌడరుగాను, బిళ్లలుగాను దొరుకు చున్నది.
జె. అండ్ జె. డిషేన్
హైదరాబాదు

వాన వెలిసిన రాత్రి

వస్తాదు ఆ ఊరినుంచి వెళ్ళిపోయాడు

ఆ వాన రాత్రి ఈ శిశువును తెచ్చి పార్వతికి అప్పజెప్పా. కొన్ని దినాల పరిచయంతో ఆమె నాయందు నిల్పిన విశ్వాసాన్ని ఎంతవరకు పవిత్రంగా నిర్వర్తించానో తెలియదు!

రజియా ఆస్తికి నేను ట్రస్టీ అయ్యేవరికి ఊళ్లో నాకు పరువు పెరిగింది. పార్వతికీ—నాకు అభిప్రాయభేదాలు కలిగాయి. ఆమె బ్రతికివెడ్డయింటి ఆడపడుచు. కోరికలు నాగుపాములై ఆమెను కాటు వేసినయ్. రోజురోజుకూ మా మధ్య స్పర్ధ పెరిగింది.

"చూడండి! వీడా పసి వెధవ! ఏ జబ్బో వచ్చి వీడు గుటుక్కుమంటే ఆ ఆస్తి మనదే! అయినా చూడండి. మనం ఎంతకాలం ఇలా తిండికీ, గుడ్డకీ మొహంవాచి బ్రతుకుదాం చెప్పండి. మంచీ, చెడు తర్వాత! ఆ ఆస్తిమీద ఆదాయం వాడుకుంటే ఇంతలో ఏంగాదు" ఇదీ ఆమె ధోరణి.

స్థిరసంకల్పుడనై, ఆ పవిత్రమైన కార్యాన్ని నిర్వహించాను. ఆ ధర్మదీక్షలో నా భార్య ఇలా తిరుగుతున్నా, నా గమ్యాన్ని మానుకోలేదు. నా భార్య పార్వతి తీరని కోరికలతో తన జీవితాన్ని వీధిలో పారేసుకుని తిరుగుతూ 'యాదృచ్ఛికంగా' నా యింటికి వచ్చి నాకు ఈ వయస్సులో మేరీని అప్పచెప్పి వెళ్లిపోయింది. ఇందులో దాపరికం ఏమీ లేదు. నీ ఆస్తిని అపహరించాలని తలంపే ఉంటే నిన్ను ఏనాడో ఈ లోకానికి దూరం చేసేవాడిని. నిన్ను చిన్నప్పట్నుంచి బోర్డింగ్, లాడ్జింగ్ స్కూల్లో ఉంచి, చదివించి, నీ ఆస్తిని ఇంత భద్రంగా కాపాడేవాడినే కాదేమో! కానీ నీ ఉత్తరంలో నీవు చేసింది అసత్యారోపణ అయినా నా మనసు బాధపడక తప్పలేదు.

పోతే, చాంద్‌బీ సంగతి వ్రాయటం మర్చిపోయాను. ఆరోజు రాత్రి రజియాబేగం, ఆత్మహత్య చేసుకున్న రాత్రి.... చాంద్‌బీ తల్లిని వెతుకుతూ దొడ్లో ఉన్న నోటబావి దగ్గరకు వెళ్లింది. తల్లి శవం, నీటిలో తేలుతూ ఉంది. ఆ పదేండ్ల చాంద్‌బీ, కర్తవ్యతా విమూఢయై, పెద్దగా కేక వేసి, వెనుతిరగబోతూ కాలుజారి నీటిలో పడిపోయింది. వస్తాదు వచ్చి యిద్దరినీ వెలికి తీసే సరికే ఆ తల్లీ, పిల్ల ఈ లోకాన్ని విడిపోయారు. ఇవన్నీ నాకెలా తెలిసినయ్ అని నీవు అనుమానపడొచ్చు. వస్తాద్ చెప్పాడు. జేసురత్నాన్ని హత్య చెయ్యబోయి దొరికిపోయి జైల్లో పడ్డాడు. అప్పుడే చెప్పాడు ఈ సంగతి: రజియాబేగం చావుకు—జేసురత్నానికీ సంబంధం ఉందని.

ఇంతకన్నా నీకు చెప్పాల్సిందేమీ లేదు. ఇన్నాళ్ల నుంచీ భద్రపరచుకున్న ఈ రహస్యాన్ని, అవసరమొచ్చి నీకు తెలియచేస్తున్నా నీ తండ్రి దుర్గయ్య జీవితంలో కొన్ని ఘట్టాలెయిని నివెంతో నాకు.... మేరీ అంతే! ఈ ఉత్తరం చదివిం తరువాత, ఈ మాట కాదనలేవని నాకు తెలుసు.

ఎక్కడున్నా నీ మంచే కోరే
దుర్గయ్య."

ఉత్తరం ముగించేసరికి వాన వెలిసింది. దుర్గయ్యగారి మనస్సు తేలికపడ్డది. నిద్రపోయే మేరీని చూస్తూ, భవిష్యత్తు గూర్చి ఆలోచనలోపడిపోయారు దుర్గయ్యగారు ఆ వాన వెలిసినరాత్రి. ★